

השבת של רבי נחמן מאומן מברסלב

כָּל מַה שְּׁמַתְגַּדֵּל וּמַתְפָּאֵר שֵׁם הַצַּדִּיק יוֹתֵר מִתְגַּדֵּל וּמַתְפָּאֵר שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר. (קל"מ א', טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת תולדות

... בעקב דייקא, כשיתגבר עשו בסוף הגלות בעקבות משיחא, וירצה לדר'ס בעקבו על ראש ישראל בבחינת: הגדיל עלי עקב, אז דייקא "וידו" בחינת אמונה בחינת תפלה, בחינת: ויהי ידיו אמונה וכו' — פרישן בצלו, אוחזות בעקבו להפילו ולהשפילו על ידי זה, כי אין כחנו אלא בפה, לתפס אמנות אבותינו, לצעק אליו יתברך מכל מקום שהוא (לקוטי הלכות - הלכות יין נסך ד' - כ"ה):

... כי ציד בפיו ... (כ"ה, כ"ח)

... כי זה ידוע שכל העולם מתקיים ומתנהג רק על ידי התורה הקדושה ואם היו הכל לומדים תורה לשמה לבד בלי שום פניות כלל בודאי כבר היה העולם מתקן לגמרי והיו כל ההשפעות והברכות בעולם. ועיקר כל הקלקולים הוא מחמת המחלקת, כי רב הלומדים אינם לומדים לשמה, ואפילו הלומדים לשמה קצת אינו זך וברור בתכלית הזכות כראוי, וכל תקונם הוא על ידי הצדיק האמת בחינת משה שלומד תורה לשמה בתכלית הזוכך בלי שום צד פסלת כלל ואם היו כל העולם מתבטלים אצלו היה הכל מתקן לגמרי.

אבל בעונותינו הרבים לא די שאינם מתבטלים אצלו אף גם הם חולקים ומתנגדים עליו. וכל המחלקת וההתנגדות נמשך מבחינה המבאר בהתורה י"ב מחמת שהצדיק הגדול מְכַרְחַר לדלג בעל כרחו לאיזה בחינה דקה של שלא לשמה בחינת שמאל כדי להמשיך עשר וכבוד וכו', ועל ידי זה הלמדן שאינו כשר כראוי אינו רואה בהתורה כי אם בחינת שלא לשמה כי לא זכה נעשית לו סם מות. ועל ידי זה מתגרה בו הסיימ' עד שנעשה לו פה מהתורה שבעל פה לדבר על הצדיק עתק וכו' ומשם כל החרבנות רחמנא לצלן. וזה היו כל מלחמות יעקב עם עשו וכל התחבולות שהכרח לעשות נגדו לקבל הברכות מיצחק.

כי יצחק טעה בעשו כי ציד בפיו שצד אביו באמרי פיו דייקא כי שאל לו אבא איך מעשרין את התבן וכו' כאלו הוא צדיק ומתנהג רק על פי התורה בהמרות יתרות. והכל היה בשקר ומרמה כי עשו הלך רק אחר תאוותיו הרעות ועיקר אחר התאוה הכלליית שהיה צד נשים וכו' כמו שאמרו רבותינו ז"ל. ואף על פי כן בודאי עסק גם בתורה שהיו עוסקים בו אבותינו שקבלו משם ועבר. אבל כל למודו היה רק שלא לשמה הגשמי כי לא חפץ בברכה רק כל למודו היה רק לרמות את אביו בחינת כי ציד בפיו כמו שאמרו רבותינו ז"ל עד שטעה בו יצחק אבינו מעצם רמאותו. כי זה הקלקול התחיל מחטא אדם הראשון. והאבות התחילו לעסק בתקונו ולבררו, אבל לא נגמר התקון עד שבא משה רבנו וברר והעלה כל ההלכות התורה עד שזכה לקבל כל התורה וכל הלכותיה בפרטיות ואז היה ראוי שיתתקן העולם לגמרי. אבל בעונותינו הרבים קלקלו על ידי חטא העגל שבא גם כן על ידי לומדים רעים של הערב רב שעסקו בתורה שלא לשמה בשקר ומרמה עד שהטעו את ישראל ונעשה להם פה לדבר סרה על משה עד שעשו את העגל. והעיקר על ידי רבוי הזהב והעשירות שהיה להם אז, שכל העשירות נמשך ממש שהיא החכס האמתי על ידי שנוטה מעט דמעט לשמאל ששכיל עשר וכבוד כני"ל. והם נעשה להם סם מות עד שהטעו את ישראל על ידי זה כמו שכתוב וכסף הרביתי להם וזהו עשו לבעל וכמו שאמרו רבותינו ז"ל על פסוק ודי זהו וכו' וכל זה נמשך מתאוה הכלליית שהיא תאות נאוף כמו שאמרו רבותינו ז"ל לא עבדו ישראל את העגל אלא להתיר להם וכו', כי זה תלוי בזה.

כי הצדיק עוסק רק ליחד קדשא בריך הוא ושכינתה בכל מעשיו ותנועותיו בלמודו בתורה ובכל עסקיו ובפרט בזווגו שהוא בקדשה נפלאה בבחינת יחודים העליונים בחינת וישק יעקב לרחל וכו'. כי הכל אחד אצלו, עבודתו בעסק התורה ועבודתו באכילה ושתיה וזווג הכל רק לה' לבד ליחד יחודים קדושים לגלות אלקותו ומלכותו בעולם. אבל רב העולם אינם זוכים לזה ואפילו כשרים וצדיקים אינם זוכים לזה בשלמות כי הוא

מלחמה עצומה ובפרט בתאוה הכלליות כידוע, וכפי מה שנוטה בתאוה הזאת להנאת עצמו כמו כן אינו זוכה שיהיה למודו בצחות וזכות כראוי, וכל תקונו הוא רק על ידי הצדיק הגדול הנ"ל שיכול להרים הכל. אבל כשמתגבר בו תאות עולם הזה עד שנוטה לשמאל לגמרי עד שנעשה לו פה לדבר על הצדיק הגדול וחולק ומתנגד עליו, וממנו לומדים שאר ההמון המגשמים יותר ויותר עד שיש שהם מזהמים מאד בעברות ואסורים גמורים רחמנא לצלן, בפרט כמצוי עכשו, המקום יכפר, על ידי זה נעשים כל הקלקולים רחמנא לצלן, ועל ידי זה כל אריכת הגלות בעונותינו הרבים (לקוטי הלכות - הלכות ראשית הגז ה' - ח'):

עצמות ותפלות

(לקוטי עצות - שמחה, סימנים יג-טו)

כל התאוות באים מכח המדמה, כח הבהמיות, והתגברותו הוא על-ידי עצבות שהוא רוח נכאה, רוח רעה, ועל ידי זה התגברות השכחה, ששוכח תכליתו ואינו זוכר בעלמא דאתי, כראוי לזכר בכל יום בכלל ובפרט (עיי' זכרון אות ד). ועל-כן צריכין להתגבר להיות בשמחה תמיד, שעל-ידי זה עיקר הכנעת המדמה, ועל-ידי זה יזכה לזכור בעלמא דאתי בכל יום כני"ל (לקוטי מוהר"ן א', סימן נד).

שמיעת קול נגון על כלי זמר ממנגן כשר לשם שמים הוא סגולה גדולה לשמחה, ולהכניע ולברר המדמה. ועל-ידי זה זוכה לזכרון לאדבקא מחשבותיו בעלמא דאתי, ולהבין הרמזים שהשם יתברך מרמז לו בכל יום להתקרב אליו. גם על-ידי נגון ושמחה הנ"ל יכולין להשיג בחינת רוח נבואה רוח הקודש (שם).

על-ידי נגון ושמחה יכולין לשפך שיחו כמים נכח פני ה'. על-כן על-ידי ששמחים בכל היום יכולין לפרש שיחתו בהתבודדות כראוי (שם).

... וזכני ברחמיך הרבים לשמחה דקדשה, שאזכה להיות בשמחה תמיד. ותתן כח בידי ללקט ולברר את הרוח טובה מן הרוח נכאה, מן הרוח רעה, מעצבות רוח. ותזכני לעשרה מיני נגינה דקדשה, עד שאזכה לזכך ולברר את הכח המדמה, להכניע ולבטל הרע שבמדמה ולברר ולהעלות הטוב שבו אל הקדשה, ואזכה להכניע ולשבר ולגרש ולבטל ממני הרוח רעה, רוח שטות, עצבות רוח, רוח נכאה. ותזכני מהרה לרוח טובה דקדשה, "כי אתה אלקי רוחך טובה תנחני בארץ מישור. לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קודשך אל תקח ממני. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. אל אלקי הרוחות" שליט בעליונים ובתחתונים, תן לי רוח טובה. "יפקד ה' אלקי הרוחות לכל בשר" להשפיע עלי רוח טובה, רוח הקדשה. "רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ", רוח קדשה וטהרה, רוח שמחה וחדוה.

אבי שבשמים, הצילני מטוב המדמה, המרה באחרונה כראש ולענה, זכני לטובך האמתי, שבעני מטובך הנצחי. וזכני להיות בשמחה תמיד, נגילה ונשמחה בישועתך, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית ה'. ואזכה להרים קול זמרה ונגון לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב, ואזכה לעורר ולגלות תמיד כל העשרה מיני נגינה. ותזכני לשמע קול נגון וזמרה בשמחה של מצוה ממנגן כשר וטוב, היודע נגן על הכנור ועל כלי שיר, נגונים דקדשה הנמשכים מכנור של דוד, יפה קול ומטיב נגן, באפן שיתברר על-ידי המנגן בכלי שיר הרוח טובה, רוח נבואה, רוח הקדש, רוח שמחה וחדוה, מעצבות רוח, מרוח נכאה, מרוח רעה, עד שנוכה לרוח טובה באמת, ולהיות בשמחה תמיד. וזכה לשוב אליך בתשובה שלמה ובלב נשבר באמת, הבא מתוך שמחה ונגון דקדשה, עד שאזכה לשפך לבי כמים נוכח פני ה' בתחנתי ובקשתי, ואזכה לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש ובבכייה גדולה מתוך שמחה (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה נד):

... עם אחרים שאין לו מנוחה
אני יכול לומר...

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב ל"ב, המשך) הרבה עליות וירידות צריכין לעבר על כל אחד ואחד מה שאי אפשר לבאר בכתיב, בפרט מי שכבר נכשל כמו שנכשל, על-כן אם רוצה לחוס על חייו להיטיב אחריתו צריך לילך על ידיו ורגליו להצדיק האמת ותלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'.

הצדיק האמת הוא עיקר מקור החיות והקיום של ישראל והעולם, ואפילו מי שירד כמו שירד ונתעה בתאוותיו ומדותיו כמו שנתעה חס ושלו, אין שום מקלקל ופגום וחוטא בעולם שלא ימצא תקוה ותקון לנצח על-ידי התקרבות להצדיק האמת באמת לאמתו.

הצדיק האמתי יכול לירד למטה מטה לעמקי עמקים למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאד ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליוה.

אפילו כל אדם שבעולם בכל מקום שהוא, אפילו הרחוקים מאד מאד, גם לשם מגיע התקון, דייקא מחמת שירד למקומות נמוכים ורחוקים מאד, וכל מה שירד ונתרחק ביותר - כשזוכין להתגבר בכח הצדיק האמת לעלות משם נתקנים כלים נפלאים יותר לקבל אור חדש נפלא ונורא ביותר, כי הצדיק האמת הגדול הנורא שלא טעם טעם שום חטא חס ושלו מעולם כלל וכלל הוא יורד בכוונה למקומות הרחוקים ונמוכים מאד מאד בשביל להעלות הנפשות משם להחזירם בתשובה, ובכח זה הצדיק יש תקוה לכל מי שיאחז בו שיעלה מעמק ירידתו לעליה גדולה וכו'.

זכר היטב מה שאמר רבנו ז"ל קדם הסתלקותו הקדוש: "אז איך גיי פאר אייך וואס האט איהר צו זארגנין" (היות ואני הולך לפניכם מה יש לכם לדאג), ואף-על-פי שאני מקלקל כל-כך אף-על-פי כן איני מתנגד על זה, שזה כל האדם ושכל תקותו ותקונו על-ידו. אלה ברכב ואלה בסוסים וכו', ונפשנו תגיל בה' תשיש בישועתו, נפשנו כציפור נמלטה ממחלקת כוה על נקדת האמת.

אוהבו הקשור בלבו בכל יום תמיד, המעתיר לשלומו וטובתו באמת ישראל דב אודעסר

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך) צריך להתפלל להשם יתברך שירחם עלינו, שזכנה ונצליח בכל מה שנעשה, בהדפוס והפצה, כסף יש, כסף לא יחסר...

... המנגנים יירו אבנים גדולים להרוג, ורבי נתן זימר: "גדולתנו ותפארתנו יגלה משיח צדקנו...". רבי נתן עשה מהאבנים ניגון יפה...

... להתפלל על הבן שיזכה להתקרב לרבנו, ללמוד ספרי רבנו...

... תיסע לאומן, לרבנו [אולי רבנו יבוא לירושלים בשנה הזו, בעזרת השם] הלוואי...

... תתחזק תמיד להיות תמיד בשמחה, "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד"...

... אין מי שיוכל לעזור לנו, רק הוא, יש כבר "ליקוטי מוהר"ן", יש כבר "ליקוטי תפילות", יש כבר "ליקוטי הלכות", זה דיבורים של משיח. משיח גם כן כלול בהדיבורים שלו, שזה פלא כזה, כי אנחנו חולים כאלה, שאין מי שיוכל לעזור לנו, רק הוא בעצמו, ה"ליקוטי תפילות" הזה, ה"ליקוטי מוהר"ן" הזה, ברוך השם, אנחנו מסתכלים בעולם, עולם כזה שיכולים לחשוב שאין מקום לעזור, אי אפשר לעזור לחולים כאלה, כל העולם זה לא כלום, הוא יהפוך כל העולם להשם יתברך, לתורה, לאמת, הוא ישבר כל {הטומאה} שבעולם, הוא יהפוך אותם, אדרבה, לאורות גדולים...

... התורה, יש הרבה תורות, ובכל תורה הוא יהפוך אותם, לרפאות אותנו, ורבי נתן היה חייב מיתה, כל העולם רצו להרוג את רבי נתן: מה? הוא מדבר על רבנו מה שהוא מדבר? כל העולם {רצו להרוג אותו}, אבל עכשיו שכולם רואים רק {מתקרבים לרבנו}, רבנו הקדוש אמר: "אני ונתן צוחקים מכל העולם", הם {מכניעים} את כל הרע, הם מרפאים את כולם, את כל העולם, מה שאי אפשר, חכמות כאלה. אם לא הייתי מתפלל רק לראות את העבודה של רבי ישראל קרדונר, איך הוא היה עם השם יתברך תמיד, איך החצות שלו, בחצות הוא הלך ליער בלילה, בזמן שהיה סופה ורוצחים וגזלנים... כל הגויים רוצים להרוג אותנו...

... הוא העיקר היסוד והעיקר הסוד של הכל, רק הוא יכול לתקן את כל העולם, הוא יהפוך כל הרשעים, יתקן כל הרשעים, תיקונים כאלה, חידוש נורא כזה הוא יכול להפוך את כל העולם, הוא אמר: "אני ונתן מצחקים מכל העולם", לולא רבי נתן, לא היינו יודעים מרבנו כלל, רבי נתן הוא מגלה טיפה מן היסוד איך שהוא ראה אותו, וברוך השם אני הייתי חכם, האבא

והאימא וכל המשפחה וכל העיר וכל העולם, אני באתי לירושלים והיראים... לא נשאר רק אחד. מהאמת, מהאור, מהחושך, רק רבנו הקדוש, הוא יהפוך כל העולם, הוא מהפך כל הרע, הוא לא יכול, הוא צריך לחכות, הוא כבר {הופך} את הכל, להפוך את כל העולם בכל דיבור ודיבור, הוא יהפוך. רק הגויים אי אפשר לרפאות, הגויים זה מין בעל חי, מין בהמה, מין חיה, אז אין עם מי לדבר, רק יהודים. כל העולם הם מין בהמות שהולכים על שני רגלים, אי אפשר לעזור להם להגויים, אבל יהודים, אפילו אם ייפול איפה שייפול, הוא יכול לעזור לו, הוא יהפוך אותו... אני הייתי לפני שנה, שנתיים, תלך, לך, לך, אין לך מקום פה, היום הוא פה... עוד לא דיברתי אפילו טיפה מן היסוד מרבנו, הוא יתקן את כל העולם, התורה, לא היה עוד תורה כזה, הוא לא אמר כטיפה מן היסוד, אנחנו צריכים אותו מאד, כל אחד, לתקן אותו, אבל עכשיו... ברוך השם שאנחנו זוכים לשמוע ולדבר דיבורים כאלה, יש עוד תקווה, הוא גילה ביאת המשיח, את השנה הלוים, הכל הוא גילה, אבל אנחנו לא יודעים, הוא גילה לרבי נתן, ורבי נתן {יודע} והתלמידים של רבי נתן גם כן לא יודעים טיפה מן היסוד. אבא שלי בכה {עלי}: "בני, בני, מי ייקח אותך לחתן? לא יהיה לך בנים, לא יהיה לך, מה יהיה? לא יהיה לך כלום, {אל תהיה} ברסלב, תרחם עלי ועליך ותצא מברסלב"...

... אבל עכשיו כולם אומרים: "רק ברסלב, ברסלב, ברסלב", כל העולם בהתחלה הם לא רצו שיהיה כל העולם ברסלב, רואים עכשיו בעולם הזה רק ברסלב, ברסלב, ברסלב... רק ה"ליקוטי תפילות", ה"ליקוטי הלכות", ה"ליקוטי הלכות", מה שיש לנו, רפואות כאלה, רואים בעולם אם ישנם בעולם, אבל לא רוצים לדעת, אבל עכשיו נתגלה קצת איזה בעולם... אוי, כל העולם היו ברוגז איתי, כל העולם לא רצו לשמוע, אבל היה כאלה שרצו לשמוע, אבל הוא מפתח רק לשאול, הוא נתן לי שלום, אבל במהרה, כדי שלא יראו, שלא ידעו שהם נותנים שלום לישראל בער. "הוא לומד ספרי ברסלב". בזמן שאני נתקרבתי לרבי ישראל קרדונר, נעשה מה שנעשה, נעשה עולם אחר. הוא יכבוש כל העולם, הוא יכבוש כל העולם ברגע אחד, בדיבור אחד, אבל יש לי עוד זמן, הם {פוחדים} לדבר מברסלב {ופוחדים} לומר 'ברסלב', ורבנו הקדוש גילה, בזמן שכל העולם מתנגדים עליו, הוא צחק מכולם והוא אמר...

... עכשיו היה בעולם ספרדים, וציונים וכולם, כל היהודים אין לו {שום טוב} רק ברסלב. הם אמרו: "עניין של ברסלב בעולם, זה דבר גדול מאד" - דבר גדול, דבר פלא מאד. {ספרדים} גדולים הם אמרו: "עניין של ברסלב הוא טוב מאד". אישתו של הנשיא (שזר) רצתה להתגרש, הוא אמר: "ישראל בער אודסר הוא חבר המובחר והטוב שלי, ישראל בער אודסר הוא כל {החיות} שלי". היא רוצה להתגרש, נשיא כזה, יש לו חבר כמו ישראל בער אודסר!! אז אני לא רוצה, אני לא רוצה נשיא כזה, היא רוצה גט, הוא אמר: "נו, טוב, אני אגרש אותך". דבר פלא כזה, ישראל בער והנשיא שזר, אני החבר הטוב והמובחר שלו, אין לו חבר טוב כמו זה...

אחינו בית ישראל

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס..."

תרמו נא בעין יפה להפצת העלון חשבון דואר מספר 89-2255-7

... עכשיו היה בעולם ספרדים, וציונים וכולם, כל היהודים אין לו {שום טוב} רק ברסלב. הם אמרו: "עניין של ברסלב בעולם, זה דבר גדול מאד" - דבר גדול, דבר פלא מאד. {ספרדים} גדולים הם אמרו: "עניין של ברסלב הוא טוב מאד". אישתו של הנשיא (שזר) רצתה להתגרש, הוא אמר: "ישראל בער אודסר הוא חבר המובחר והטוב שלי, ישראל בער אודסר הוא כל {החיות} שלי". היא רוצה להתגרש, נשיא כזה, יש לו חבר כמו ישראל בער אודסר!! אז אני לא רוצה, אני לא רוצה נשיא כזה, היא רוצה גט, הוא אמר: "נו, טוב, אני אגרש אותך". דבר פלא כזה, ישראל בער והנשיא שזר, אני החבר הטוב והמובחר שלו, אין לו חבר טוב כמו זה...

סיפור

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב', סימנים פ-פח) ... ביום רביעי אחר חצות הודיע לנו הסופר האשכנזי שכבר הלכנו שלשה חלקי הדרך שיש מאדעס לסטנבול ברוך השם אשר הביאני עד הלום בלי סכנה ובלי סערה ובלי פחד בעזרת השם יתברך כן יגמר ה' בעדי להביאני מהרה לארץ ישראל בשלום:

... ביום רביעי הנזכר לעיל אמר לנו הקפיטאן שנאמר לו איזה דבר מאכל שאפשר לנו לאכל והכל יתן לנו, הן שמן זית או סירדעלין דהינו דגים מלוחים קטנים, או מאסליניס {זיתים שחורים} או מיני קטניות, כל אשר נחפץ הכל יתן לנו אבל לא רצייתי היום לקבל ממנו מאומה, ונתתי לו תשואות חן על חסד שרוצה לעשות עמנו, אבל לא רצייתי לקבל דבר ברוך השם אשר נתן אותנו לחן ולחסד בעיניהם וברוך השם בכל יום רביעי לא היה לנו שום מחוש כלל, ואכלנו ושתינו מה שהיה בידינו בעזרת השם יתברך כדרך כל הבריאים תהילה לאל:

... ביום ששי, ערב-שבת קדש פרשת תזריע מצרע באנו בעזרת השם לסטנבול ועמדה הספינה אצל הספר, ונתמהמה התקרבות הספינה אל היבשה עד שקדש היום ומחמת זה נשארנו על הספינה גם בשבת קודש:

שבת שלום